

נג ע"א. זמן ביעור פירות שביעית

רב חמא בר עוקבא בשם רבי יוסי בר חנינא דרש את הפסוק "וּלְבַהֲמַתְךָ וְלַחֲיָהּ, אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ" (ויקרא כה, ז), מן הייתור בפסוק "וְלַחֲיָהּ" (שברור שהיכן בהמת הבית יכולה לאכול, חיית הפרא יכולה לאכול) למדים להקיש בין "חיה" ל"בהמה": כל זמן שחיה אוכלת מן השדה – האכל לבהמה שבבית, כלה לחיה אשר בשדה – כלה לבהמתך מן הבית (ופירות שביעית חייבים בביעור).

הגמרא מביאה שתי ברייתות שחולקות בזמני הביעור של כל פרי. ומתרצת:
א. אלו אותן זמנים, אך הראשונה מציגה את הזמן על פי התסמינים בשדה, והשנייה מציגה את הזמן על פי חגי השנה.

ב. על סמך ההסתייגות בברייתא הראשונה "אם יש מאוחרות מהן – אוכלין מהן" מובן שהזמנים בברייתא הראשונה הינם אפשרות מצויה אך ייתכן שישנם פירות מאותו המין במקום אחר שלא תמו, והברייתא שנייה עוסקת בזמנים המאוחרים ביותר (ואין מחלוקת בין הברייתות).

ענבים	ברייתא א	ברייתא ב
עד שיכלו הגפנים המודלות על גבי נסרים באוכל (מקום כרמים).	עד פסח של שנה שמינית	עד פסח של שנה שמינית
עד שיכלה הזית מהעץ האחרון בתקוע (מקום זיתים. מנחות פה ע"ב). רבי אליעזר: עד שיכלה הזית מהעץ האחרון בגוש חלב (מקום זיתים בנחלתו של אשר. מנחות שם). והכוונה "שיכלה" שהעני היוצא ללקוט זיתים אינו מוצא שיעור רבע קב (שש ביצים) זיתים בענפי העץ או מתחתיו.	עד שבועות של שנה שמינית	עד שבועות של שנה שמינית
עד שיכלו התאנים מבית היני (ורבי יהודה סובר שהוזכרו תאני בית היני בבית המדרש לעניין מעשרות, אבל לא לעניין ביעור פירות שביעית).	עד חנוכה של שנה שמינית. רבי יוחנן: עד פורים של שנה שמינית.	עד חנוכה של שנה שמינית. רבי יוחנן: עד פורים של שנה שמינית.
עד שיכלו התמרים מבית צוער. רשב"ג: עד שיכלו התמרים הנמצאות בין הדקלים, אך לא בין הקוצים (שתמרים אלו אינן ראויות לחיה לאכילה).	עד פורים של שנה שמינית. רבי יוחנן: עד חנוכה של שנה שמינית.	עד פורים של שנה שמינית. רבי יוחנן: עד חנוכה של שנה שמינית.

נג ע"א. סימנים להכרת השטח

הרים	סימן להיכר	נפק"מ להלכה
עמי	עצי עפצים	1. אין להביא ביכורים ממקומות אלו, "אין מביאין בכורים אלא משבעת המינין (שנשתבחה בהן ארץ ישראל), ולא מדקלים שבהרים (שדקלי העמק משובחים), ולא מפירות שבעמקים (שהמים שוהים שם ומרקיבים את הדגן)" (ביכורים פ"א מ"ג).
דקלים	דקלים	2. למקח וממכר, סיכם עם המוכר "הר או עמק אני מוכר לך".
נחלים	קנים	1. מצוות עגלה ערופה צריכה להיעשות בנחל איתן [יבש בעל אדמה קשה] (ונחל בלי קנים אינו נחשב נחל). 2. למקח וממכר, סיכם עם המוכר "נחל אני מוכר לך".
שפלה (מישור)	עצי שקמה (זכר לדבר "וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת הַפָּסֹף בִּירוּשָׁלַיִם פְּאֲבָנִים, וְאֶת הָאֲרָזִים נִתַּן פְּשָׁקִים אֲשֶׁר בְּשַׁפְּלָה לְרֹב" (מ"א י, כז))	1. למקח וממכר, סיכם עם המוכר "שפלה אני מוכר לך", צריך שיהיה בקרקע שקמים.